

4. Mose 11

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι κυρίου καὶ ἥκουσεν κύριος καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν μέρος τι τῆς παρεμβολῆς

2 καὶ ἐκέραξεν ὁ λαὸς πρὸς μωυσῆν καὶ ηὔξατο μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἐκόπασεν τὸ πῦρ

3 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου ἐμπυρισμός ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου

4 καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν καὶ καθίσαντες ἕκλαιον καὶ οἱ υἱοὶ ισραὴλ καὶ εἶπαν τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα

5 ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας οὓς ἡσθίουμεν ἐν αἰγύπτῳ δωρεάν καὶ τοὺς σικύας καὶ τοὺς πέπονας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμια καὶ τὰ σκόρδα

6 νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μαννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν

7 τὸ δὲ μαννα ὧσεὶ σπέρμα κορίου ἐστίν καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου

8 καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἥληθον αὐτὸν ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἔτριψον ἐν τῇ θυίᾳ καὶ ἤψουν αὐτὸν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουν αὐτὸν ἐγκυρωφίας καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὧσεὶ γεῦμα ἐγκρίς ἐξ ἑλαίου

9 καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός κατέβαινεν τὸ μαννα ἐπ' αὐτῆς

10 καὶ ἥκουσεν μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν ἔκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ κύριος σφόδρα καὶ ἔναντι μωυσῆ ἦν πονηρόν

11 καὶ εἶπεν μωυσῆς πρὸς κύριον ἵνα τί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου καὶ διὰ τί οὐχ εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐπιθεῖναι τὴν ὄρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ

12 μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς ὅτι λέγεις μοι λαβὲ αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου ὧσεὶ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα εἰς τὴν γῆν ἦν ὄμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν

13 πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοὶ λέγοντες δὸς ἡμῖν κρέα ἵνα φάγωμεν

14 οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι βαρύτερόν μοί ἐστιν τὸ ρῆμα τοῦτο

15 εἰ δὲ οὕτως σὺ ποιεῖς μοι ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει εἰ εὔρηκα ἔλεος παρὰ σοὶ ἵνα μὴ ἴδω μου τὴν κάκωσιν

16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσῆν συνάγαγέ μοι ἔβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ισραὴλ οὓς αὐτὸς σὺ οἴδας ὅτι οὗτοί εἰσιν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ ἔξεις αὐτούς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ

17 καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς καὶ

συναντιλήμψονται μετά σοῦ τὴν ὄρμὴν τοῦ λαοῦ καὶ οὐκ οἰσεις αὐτοὺς σὺ μόνος

18 καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς ἀγνίσασθε εἰς αὔριον καὶ φάγεσθε κρέα ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι κυρίου λέγοντες τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστιν ἐν αἰγύπτῳ καὶ δώσει κύριος ὑμῖν κρέα φαγεῖν καὶ φάγεσθε κρέα

19 οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε οὐδὲ δύο οὐδὲ πέντε ἡμέρας οὐδὲ δέκα ἡμέρας οὐδὲ εἴκοσι ἡμέρας

20 ἔως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε ἔως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν ὅτι ἡπειθήσατε κυρίῳ ὃς ἐστιν ἐν ὑμῖν καὶ ἐκλαύσατε ἔναντίον αὐτοῦ λέγοντες ἵνα τί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ αἰγύπτου

21 καὶ εἶπεν μωυσῆς ἔξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός ἐν οἷς εἰμὶ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ εἶπας κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν

22 μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς ἢ πᾶν τὸ ὅψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς

23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσῆν μὴ χεὶρ κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει ἥδη γνώσει εἰ ἐπικαταλήμψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ

24 καὶ ἐξῆλθεν μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν λαὸν τὰ ρήματα κυρίου καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς

25 καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους ὧς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ πνεῦμα ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκέτι προσέθεντο

26 καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ ὅνομα τῷ ἐνὶ ελδαδ καὶ ὅνομα τῷ δευτέρῳ μωδαδ καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς τὸ πνεῦμα καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἤλθον πρὸς τὴν σκηνήν καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ

27 καὶ προσδραμών ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλεν μωυσῆν καὶ εἶπεν λέγων ελδαδ καὶ μωδαδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ

28 καὶ ἀποκριθεὶς ἡσοῦς ὁ τοῦ ναυη ὁ παρεστηκὼς μωυσῆ ὁ ἐκελεκτὸς εἶπεν κύριε μωυσῆ κώλυσον αὐτούς

29 καὶ εἶπεν αὐτῷ μωυσῆς μὴ ζηλοῖς σύ μοι καὶ τίς δῷῃ πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας ὅταν δῷ κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς

30 καὶ ἀπῆλθεν μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολήν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ισραηλ

31 καὶ πνεῦμα ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὁδὸν ἡμέρας ἐντεῦθεν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς ὧσεὶ δίπτυχον ἀπὸ τῆς γῆς

32 καὶ ἀναστὰς ὁ λαός ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν ὁ τὸ ὀλίγον συνήγαγεν δέκα κόρους καὶ ἔψυχαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς

33 τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν καὶ κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαὸν καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα

34 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μνήματα τῆς ἐπιθυμίας ὅτι ἐκεῖ ἔθαιψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητήν

35 ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἔξηρεν ὁ λαὸς εἰς ασηρωθ καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν ασηρωθ